

בעניין:

1. נג'אר, דרכון אמריקאי מס' [REDACTED]
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר –
ע"ר מס' 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרביה (מ"ר 58088) ו/או
דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או תהילה מאיר (מ"ר 71836)
ו/או נאסר עודה (מ"ר 68398) ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713)
ו/או אהרון מיילס קורמן (מ"ר 78484), עו"ד מאיסא אבו
סאלח - אבו עכר (מ"ר 52763)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העוררים

- נ ג ד -

1. רשות האוכלוסין וההגירה
2. הוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים

באמצעות פרקליטי הלשכה המשפטית
רח' בית הדפוס 22, ירושלים
טל: 02-5489888; פקס: 02-5489886

המשיבה

ערר

בית הדין הנכבד מתבקש בזאת להתערב בהחלטת המשיבים לסרב לבקשה ההומניטארית שהוגשה לוועדה הבינמשרדית המייעצת לקביעת ומתן מעמד בישראל מטעמים הומניטאריים (להלן: **הוועדה הבינמשרדית**) בעניינו של העורר 1, יליד ירושלים בן 85, שהיגר לארה"ב בשנות השישים של המאה הקודמת ושב אליה לפני למעלה משני עשורים, למתן מעמד של ממש בישראל.

החלק העובדתי

הצדדים

1. **העורר 1** (להלן: **העורר**), הינו קשיש בן 85 מרצה בגמלאות, אשר נולד בירושלים המזרחית בשנת 1934 שעזב את עירו בשנות השישים של המאה הקודמת לצורך לימודים בארה"ב. ובשנת 1997 שב לירושלים. לאחר מאבק ממושך לקבלת מעמד בעיר הולדתו וכור מחצבתו, קיבל העורר לידי אשרות תייר לפני כעשור. ברם, לאור גילו המתקדם והשנים הרבות שחלפו מאז שב לעירו, מבקש העורר לקבל מעמד של ממש בעיר הולדתו.
2. **העוררת 2** היא עמותת רשומה, אשר שמה לה למטרה לסייע בין השאר לתושביה הילידים של ירושלים המזרחית ובני משפחתם, שנפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה,

ובכלל זה להגן על זכויותיהם בפני ערכאות, בין בשמה כעוררת ציבורית ובין כמייצגת אנשים שזכויותיהם נפגעו.

3. **המשיבה 1** (להלן: **המשיבה** וביחד עם המשיבה 2: **המשיבות**) הינה רשות האוכלוסין וההגירה שהיו"ר שלה הוא המכריע בבקשות המוגשות **למשיבה 2**.

רקע עובדתי ומיצוי הליכים

4. להלן הרקע העובדתי הנדרש לערר דכאן בקליפת אגוז.
5. העורר פרופסור לכלכלה ומנהל עסקים בארה"ב, נולד בירושלים בשנת 1934 והוא בן למשפחה המשתייכת לאוכלוסייתה הילידית של העיר. הוריו וחלק מאחיו של העורר שנתרו בישראל לאחר שנת 1967 קיבלו מעמד של תושבי קבע בישראל. הודעת לידה של העורר ופרטי בני משפחתו שקיבלו רישיונות לישיבת קבע, מצ"ב ומסומן **ע/1**.
6. בשנת 1960 עזב העורר את עיר הולדתו לארה"ב, וזאת למטרות לימודים. במסגרת שהייתו רבת השנים בחו"ל נישא העורר לאזרחית ארה"ב שנולדו לו ממנה שני ילדים. בעקבות נישואיו השתקע העורר בחו"ל למשך שנים רבות ושימש כפרופסור לכלכלה ומנהל עסקים בארה"ב ומחוצה לה.
7. בשנת 1987 התגרש העורר מבת זוגו ובשנת 1997 שב לירושלים. מני אז ואילך ולהוציא תקופות קצרות מאוד, שוהה העורר בירושלים באופן רציף.
8. בתחילת שנת 2000 הגישה אמו של העורר בקשה לאיחוד משפחות עבורו שמספרה 35/2000. בקשה זו אושרה. העתק מקבלה על הגשת הבקשה מצ"ב ומסומן **ע/2**.
- העתק מהחלטת המשיבה לאשר את הבקשה מצ"ב ומסומן **ע/3**.
9. מיד לאחר מכן, ביום 26.1.2000, סורבה הבקשה על ידי לשכת רשות האוכלוסין בירושלים המזרחית, בטענה כי היא אינה קריטריונית, מהטעם שהעורר אינו קטין הנלווה לאמו, אלא בגיר. עם זאת, הודיעה רשות האוכלוסין כי עניינו של העורר יועבר לוועדה הבינמשרדית.
10. ביום 27.4.2001 נפטרה אמו של העורר, המזמינה בבקשה ההומניטארית. במקביל, ועוד בטרם היה סיפק בידי העורר להודיע לוועדה הבינמשרדית על דבר פטירתה של האם, ניתנה ביום 9.5.2001 החלטה בעניינו, המאשרת מתן רישיון ישיבה ארעי מסוג א/5 לעורר.
11. דא עקא, כאשר התייצב העורר בלשכת רשות האוכלוסין שבירושלים המזרחית לצורך יישום ההחלטה וקבלת רישיון הישיבה לידי, נמסר לעורר כי בקשתו מסורבת בגין פטירת אמו ובשלב מאוחר יותר נמסרה ההחלטה בעניין לידי. העתק מתעודת הפטירה של אם העורר מצ"ב ומסומן **ע/4**. העתק החלטת המשיבה מצ"ב ומסומן **ע/5**.

12. על הסירוב לבקשתו, הוגשו בשעתו מספר הליכים לערכאות, באמצעות ב"כ דאז, ובכלל זאת עתירה שמספרה בג"ץ 8744/01.
13. בעקבות הגשת העתירה שב והועבר עניינו לדיון בוועדה הבינמשרדית אולם ביום 20.3.2002 נדחתה הבקשה לגופה.
14. ביני לביני לקה מרשי במחלת הסרטן ועבר ניתוח לב פתוח בבית החולים אלמקסאד שבירושלים ובשלהי שנת 2006 שב מרשי בקשה לקבלת אשרת שהייה בישראל מסוג ב/2. בקשה זו סורבה אף היא.
15. ביום 2.10.2007 הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים, כנגד הסירוב לבקשתו – עת"ם 906/07. במסגרת ההליך הנ"ל נקבע כי הדיון בעניינו של מרשי יושב לדיון בפני הוועדה הבינמשרדית אשר תתייחס בדיוניה ובהחלטתה החדשה, אף לעניין מחלת הסרטן בה לקה.
16. ביום 22.1.2009 שבה הוועדה ודנה בבקשתו של מרשי לקבלת מעמד בישראל מטעמים הומניטאריים. בתום הדיון הוחלט לאפשר למרשי לבחור בין שתי אפשרויות. האפשרות האחת, לצאת לארה"ב ולשהות בארה"ב ולקבל טיפולים במחיצת ילדיו. האפשרות השנייה, להמשיך לשהות בירושלים באמצעות אשרות תייר וכאשר העלויות הכרוכות בטיפול במחלתו תהיינה על חשבוננו.
- העתק החלטת הוועדה הבינמשרדית בעניינו של העורר מצ"ב ומסומן ע/6.
17. על החלטה זו של הוועדה הבינמשרדית, שלא ליתן למרשי רישיון לשיבת ארעי, הוגשה ביום 12.3.2009 עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים – עת"ם 1213/09. העתירה תקפה כמו כן את העובדה כי המשיבה נהגה ליתן למרשי אשרות תייר בהתאם להחלטת הוועדה, אולם לתקופות קצרות יותר מזו שמתאפשר לה, ומערימה עליו קשיים שלא לצורך.
18. ביום 6.7.2009 נמחקה העתירה על ידי בית המשפט כאשר בפסק הדין נקבע כי כל עוד יוכיח מרשי המשך קיום מרכז חיים בישראל, יינתנו לו אשרות לתקופה המירבית האפשרית על פי דין ללא שיערימו עליו קשיים מעבר לכך.
19. מני אז ועד למועד כתיבת שורות אלו, כעשור שנים, מחזיק מרשי באשרות תייר בישראל המוארכות עבורו מעת לעת באופן רציף.
20. **זאת ועוד. במהלך עדכון קודם שנערך בנוהל עבודת המשיבה 2 שמספרו 5.2.0022 ביום 31.12.2018, הוסף לנוהל סעיף הקובע, כי חלוף הזמן – עשר שנים – מהווה עילה להגשת בקשה לשדרוג מעמד.**
21. **ודוק, הסעיף הנ"ל בנוהל עוסק אמנם בשדרוג למעמד של תושב קבע אולם הדברים ועיקרון חלוף הזמן יפה מקל וחומר למי ששוהה בעיר הולדתו למעלה משני עשורים כשמחציתן הוא שוהה בישראל באשרת תייר.**
- העתק מהסעיף הרלוונטי לנוהל הוועדה הבינמשרדית מצ"ב ומסומן ע/7.

22. משכך, ביום 4.11.2018 הגיש העורר בלשכת המשיבה שבירושלים המזרחית – ובאמצעותה – בקשה למשיבה 2 לשדרוג מעמדו מטעמים הומניטאריים. זאת בשל גילו המתקדם ומצבו הבריאותי.
- העתק מהבקשה ללא נספחיה מצ"ב ומסומן ע/8.
23. בימים 29.11.2018, 2.4.2019 ו-28.4.2019 שבו העוררים ופנו למשיבה בבקשה לקבל את ההכרעה בבקשתו של העורר.
- העתק מפניות העוררים דלעיל למשיבה מצ"ב ומסומן ע/9.
24. דא עקא, משלא התקבלה החלטה בבקשת העוררים במשך חודשים רבים פנו העוררים ביום 14.5.2019 לבית הדין הנכבד והגישו לו ערר בעניין – ערר (י-ם) 2672-19.
- העתק מהערר הנ"ל ללא נספחים מצ"ב ומסומן ע/10.
25. ביום 10.5.2020 התקבלה אצל העוררים ההחלטה הנתקפת בערר דכאן בצירוף פרוטוקול הדיון אצל המשיבה 2.
- העתקים מההחלטה והפרוטוקול שבנדון מצ"ב ומסומנים ע/11.
26. כפי שעולה מלשון ההחלטה ומפרוטוקול הדיון בוועדה בקשתו של העורר לקבלת מעמד בעיר וארץ מולדתו מסורבת משום שלא נמצאו טעמים הומניטאריים מיוחדים המצדיקים את העניין. כנגד מסקנה זו עליה מתבססת ההחלטה מוגש הערר דכאן.
27. לעמדת העוררים, ובניגוד לנכתב בהחלטה, נראה כי המשיבים לא שקלו את כלל השיקולים הנוגעים לעניינו של העורר. ודאי וודאי שלא נמצאו תימוכין לטענה זו של המשיבים לעניין שתי עובדות קרדינאליות להכרעה בעניינו של העורר. על פי ההחלטה והפרוטוקול שצורף לה המשיבים לא שקלו במכלול השיקולים שהביאו להחלטתם בעניינו הן את העובדה כי מדובר במי שמשתייך לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית על כל המשתמע מכך ויפורט בהמשך והן את העובדה כי הוא שוהה באשרת תייר בישראל למעלה מעשור שנים, שנים המקימות כשלעצמן – הן על פי הפסיקה והן אליבא דהמשיבים – עילה הומניטארית שבכוחה להצדיק שדרוג מעמד.
28. מדובר אם כן בהחלטה שבאה לעולם ללא שעובר לה נשקלו שני עניינים קרדינאליים שהיה על המשיבים לכלול במסגרת כלל השיקולים שנשקלו ושבכוחם יש לכאורה בכדי להכריע את הכף לזכותו של העורר. היעדר התייחסות בהחלטה לשיקולים בסיסיים אלו, הופכים את ההחלטה הנתקפת בערר לבלתי סבירה ופסולה, ומכאן ערר זה.

המסגרת המשפטית

החלטה בלתי סבירה

29. על החלטת הרשות המינהלית לעמוד במתחם הסבירות. על מנת שהחלטה תעמוד במתחם הסבירות, עליה להינתן תוך שקלול ואיזון נכונים בין הגורמים הרלוונטיים השונים בהם

עליה להתחשב (ר' בג"ץ 341/81 מושב בית עובד נ' המפקח על התעבורה (פ"ד לו(3) 349, 354 (1982)).

30. מתחם הסבירות הנתון משתנה מהחלטה להחלטה, ונקבע, בין השאר, על פי מידת השפעתה של ההחלטה על זכויות אדם (ר' אליעד שרגא ורועי שחר, **המשפט המינהלי (עילות ההתערבות)** (הוצאת שש, 2008, עמוד 242)).

31. בעניינו של העורר אין ספק שלהחלטה השפעה על זכויות האדם כמו גם על זכויות היסוד להן היה זכאי לו שודרג מעמדו.

32. כאדם המצוי בעשור התשיעי לחייו, שאינו בקו הבריאות וחי בעיר הולדתו שנים כה רבות כדין באשרת תייר מאז ששב אליה, חיים ללא ללא מעמד של ממש בישראל, פוגעים בזכותו לחיים בכבוד. בנוסף ברי שהותרתו של העורר במצבו הנוכחי אף מונעת ממנו את אגד הזכויות הבסיסיות להן זכאי כל אדם החי כדין בישראל שנים כה רבות.

ההחלטה פוגעת בזכותו של העורר לכבוד ולבריאות

33. הזכות לנתינות קבועה ולמעמד יציב בארץ מגוריו של אדם, הינה זכות בסיסית המשולבת בזכויות היסוד של האדם – לכבוד ולחירות. נתינות של קבע במקום מגוריו הקבוע של אדם, במדינה מאפשרת שוויון בפני החוק, השתתפות פוליטית, הזכות **הרציפה** לבריאות ולנגישות לשירותי חירום ולמשאבים סוציו אקונומיים. הנתינות, אם כן, היא מרכיב מכונן ומהותי של זהות אנושית וכבוד אנושי. היעדר מעמד קבוע לאדם החי שנים כה רבות בעיר הולדתו וארץ אבותיו, הוא ללא ספק מצב פסול הפוגע בכבודו של האדם.

34. החיים בירושלים ללא מעמד אזרחי ממשי, פוגעת בהווייתו האנושית של העורר, ומבטלת רבות מזכויותיו הבסיסיות ובראשן הזכות לכבוד ולבריאות. אין זה פלא אם כן, כי הקהילה הבינלאומית לרבות מדינת ישראל רואות במעמד אזרחי, תנאי בסיסי לניהול חיים בכבוד.

35. נוכח האמור, מחובתם של המשיבים היה לתת למצבו העגום של העורר, כקשיש ששב לעיר הולדתו ונטע בה שורשים לפני למעלה משני עשורים, משקל ראוי במסגרת בחינת עניינו.

36. משאלו פני הדברים יש לבחון האם ההחלטה לסרב לבקשתו של העורר **ניתנה תוך שקלול ואיזון נכונים בין הגורמים הרלוונטיים השונים בהם היה על הרשות להתחשב** עובר להכרעה בעניינו.

37. כאמור בפרק העובדתי של הערר, להבנת העוררים, שני עניינים בסיסיים שהיה על המשיבים לשקול עובר למתן ההחלטה בעניינו של העורר ולאזן ביניהם לבין הגורמים הרלוונטיים האחרים להחלטה, כלל לא נבחנו ומשכך אף לא נערך בינם לבין גורמים רלוונטיים אחרים המופיעים בהחלטה כל איזון.

שיבתו של העורר לעיר הולדתו וארץ אבותיו כטעם הומניטארי

38. **העניין הראשון** שכלל לא נבחן, ונשקל במסגרת בחינת בקשתו של העורר לשדרוג מעמדו, הוא כי מדובר במי ששורשיו נטועים במקום בו חיו הוריו ואבות אבותיו ואשר משתייך לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית. זיקה חזקה זו, שחובה להתייחס אליה, אינה מתבטלת גם אם עזב אדם את ארץ מולדתו וארץ אבותיו ואינה תלויה במספר השנים בהן

הוא שוהה מחוצה לה. ודאי וודאי שזיקה זו מקימה טעם הומניטארי שחובה להתייחס אליו. בפרט כאשר שב יליד המקום וחוזר לכור מחצבתו ונוטע בו שורשים.

39. ביום 13.9.2007 התקבלה בעצרת האו"ם ההכרזה בדבר זכויותיהם של עמים ילידים (להלן: **ההכרזה**). אוכלוסיה ילידית היא אוכלוסייה מובחנת, בעלת מאפיינים דתיים ותרבותיים ייחודיים, המאוגדת במבנים חברתיים מסורתיים ואורח חייה קשור למקום ולקרקע. מיעוטים ילידים זכו להגנה מיוחדת במשפט **הבינלאומי** של זכויות האדם בשל פגיעותם, ונורמות אלו עוגנו בהכרזה בדבר ההגנה על זכויותיהם בין השאר בהכרזת עצרת האו"ם משנת 2007 שצוינה לעיל. אמנם, הכרזה זו, אינה חלק מהמשפט המחייב במדינת ישראל, אולם יחד עם זאת אין ספק שהיא משקפת את הנורמות הבינלאומיות הנוהגות.

40. אם כן, במסגרת בחינת הבקשה בעניינו של העורר, היה על המשיבים לתת משקל ראוי להתשייכותו לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית. ודאי וודאי לאור השנים הרבות בהן הוא שב ונטע שורשים בעיר מולדתו.

41. בנוסף להכרזה האמורה, המצביעה על נורמות בינלאומיות נוהגות המחייבות את הסדרת מעמדו של העורר, בית המשפט העליון של מדינת ישראל, נתן אף הוא דעתו על העניין בשני פסקי דין שניתנו על ידו בשנים האחרונות. בשני פסקי דין, שניתנו בעניינם של תושבי קבע מירושלים המזרחית שאיבדו את מעמדם וביקשו להשיבו – עע"ם 5037/08 **חליל נ' שר הפנים** ועע"ם 3268/14 **אלחאק נ' שר הפנים** – מבהיר בית המשפט הנכבד, כי תושבי ירושלים המזרחית משתייכים לאוכלוסייה ילידית, ומתוקף הגדרתם ככאלו, לא ניתן להתייחס אליהם כאל זרים שזה מן החוץ באו. כך למשל בעניין חליל קובע בית המשפט הנכבד כי:

כפי שצוין בעניין אלחאק בהקשר זה, כאשר שר הפנים שוקל השבה של רישיון לישיבת קבע לתושבי מזרח ירושלים, עליו "להתחשב במצבם הייחודי של תושבים אלה – שבשונה מעניינם של מי שהיגרו לישראל ומבקשים לקבל בה מעמד – הם בעלי זיקה חזקה למקום מגוריהם... והם מקיימים בו חיי משפחה וקהילה במשך שנים" (שם). במילים אחרות, עליו להתחשב במעמדם המיוחד "כתושבים ילידים" (שם, פסקה 3 לפסק דינו של השופט מ' מזוז; השוו: בג"ץ 7803/06 **אבו ערפה נ' שר הפנים** [פורסם בנבו] (13.9.2017)).

(ההדגשות הוספו, ב.א.).

42. העורר, המצוי בגיל מתקדם, משתייך לאוכלוסייה הילידית של ירושלים המזרחית ושב וחי בה מזה עשרים שנים מהם למעלה מעשור באשרת תייר, זכאי כי בקשתו לקבלת מעמד בגילו המתקדם תיבחן תוך שהמשיבים ייתנו משקל ראוי לעובדה – המקימה אף טעם הומניטארי – כי מדובר במי ששב לעיר וארץ מולדתו ולהשתייכותו לאוכלוסייה הילידית של העיר. לצד זכאותו של העורר לעניין על המשיבים חלה החובה ליתן לטעם הומניטארי זה – כי מדובר באדם בגיל מאוד מתקדם ששב ונטע שורשים בעיר וארץ הולדתו ונותר שנים כה רבות ללא מעמד – משקל ראוי. כפי שעולה מהחלטה ומהפרוטוקול, עובדה זו לא קיבלה התייחסות כלל ועיקר. בכך, הופכת ההחלטה לבלתי סבירה ופסולה.

שהייה חוקית של עשור שנים בישראל באשרת תייר כטעם הומניטארי

43. העניין השני שכלל לא נכלל במסגרת השיקולים שנשקלו עובר להחלטה לסרב לבקשתו של העורר הוא עניין חלוף הזמן וביתר פירוט עשר שנים של שהייה חוקית בישראל ללא מעמד באשרת תייר בלבד.

44. שהותו של העורר בישראל למעלה נעשור שנים באשרת תייר כמו עובדת היותו ילדי ירושלים המזרחית ששב ונטע בה שורשים, הוא עניין שלעמדת העוררים היה על המשיבים לבחון ולשקול עובר להכרעה בבקשתו. לא זו אף זו. כאמור בבקשתו של העורר, חלוף זמן של עשור שנים מקים לכאורה אליבא דכולי עלמא טעם הומניטארי כשלעצמו שחובה להתחשב בו. בעת"ם (ת"א) 2430/04 קורילנקו נ' משרד הפנים (31.5.05), סעיפים 2-3 לפסק הדין) מבהיר בית המשפט כי:

נתתי דעתי לטענותיהם של הצדדים שהביאו בפני את עמדתם של רשויות משרד הפנים מצד אחד ושל העותרת מצד שני, ומסקנתי היא כי יהיה זה צודק וראוי וסביר להורות על הישארותה של העותרת בישראל ועל הענקת אשרה מתאימה הנובעת מכך.

בהחלטתי זו לא התעלמתי מן המדיניות הנקוטה בסוגיה זו שבפני, אולם במערכת משפטית המעוגנת בגישה אנושית פתוחה המסוגלת לגלות אמפטיה למצבים חריגים קשים, מן הנכון להכיר בכך שכל נורמה כללית חייבת גם להתיר מקום להתחשבות בנסיבות יוצאות דופן, אשר בהן יישום הנורמה יביא לפגיעה אנושית קשה. יכולתנו להוות נורמות מינהליות כלליות חייבת להשתלב תוך איזון נאות עם היכולת לתת את הדעת לנסיבות שאינן ראויות ליישום הפורמלי והאוטומטי של כללים שתוצאתם קשה במיוחד. התוכן המוסרי המאפשר עיצובן של נורמות כלליות צריך גם להתיר מקום להתחשבות במצבים בהם המסקנה חייבת להיות שונה. אוטומטיות יתרה ביישום כללים דומה להפעלה פורמליסטית של סדרי דין, אלה גם אלה מצדיקים הבאה בחשבון של נסיבות יוצאות דופן... (ההדגשה, הוספה, ב.א.).

45. כאשר מדובר במי ששהה בישראל כדין קרוב לעשור דברים אלו יפים מקל וחומר. בפסק דין של בית דין נכבד זה (י-ם) 15-1851 קווצ'וק נ' משרד הפנים נקבע כי:

העוררת תהיה רשאית להגיש, לקראת עשר שנים בהן תאחז במעמד ארעי, בקשה חדשה לשדרוג מעמדה; זו הפעם, תבחן הבקשה לא באספקלריה של "שינוי נסיבות המצדיק שדרוג", "אלא ב"העדר שינוי נסיבות" המאפשר שדרוג מעמד. שאם לא כן, תהיה העוררת מצויה, במעמד של ארעי - במצב קבוע.

וכן:

דומה כי לעתים די בחלוף הזמן כדי להוות אותנו" שינוי נסיבות" חמקמק אליו מכוון המשיב; בתום עשר שנים בהן יאחז העורר במעמד ארעי, ללא מניעות פליליות או אחרות, יהיה רשאי להגיש בקשה מחודשת לשדרוג מעמדו, והמשיב יבחן את הבקשה גם באספקלריה של חלוף הזמן.

(מתוך דברי בית הדין בפסק הדין בערר (י-ם) 3345-16 אלכסייב נ' משרד הפנים). (ההדגשה הוספה, ב.א.).

46. כאמור בפרק העובדתי המשיבים עצמם מכירים אף הם בעובדה כי חלוף הזמן מהווה טעם הומניטארי כשלעצמו שחובה להתחשב בו. לפיכך, במהלך עדכון קודם שנערך בנוהל עבודת המשיבה 2 שמספרו 5.2.0022 ביום 31.12.2018, הוסף לנוהל סעיף יג, הקובע, כי חלוף זמן של עשור שנים מהווה עילה כשלעצמה להגשת בקשה לשדרוג מעמד. הסעיף הנ"ל עוסק אמנם בשדרוג מעמדו של תושב ארעי למעמד של תושב קבע אולם עיקרון חלוף הזמן יפה מקל וחומר למי ששוהה בעיר הולדתו למעלה מעשור שנים ללא מעמד חוקי ממשי כלל ועיקר.

47. כאמור, בהחלטה ובפרוטוקול אין כל עדות לכך כי שהות העורר בישראל למעלה מעשור שנים באשרת תייר נשקלה כטעם הומניטארי שיש להתחשב בו ולערך איזון בינו לבין גורמים רלוונטיים אחרים להחלטה. ההתעלמות המופגנת של ההחלטה אף מעניין זה הופכת אותה לעמדת העוררים להחלטה בלתי סבירה שדינה להתבטל ועל כן מבקשים העוררים מבית הדין הנכבד להתערב בהחלטה ולבטלה.

סיכום

48. ההחלטה הנתקפת בערר דכאן, היא החלטה בעלת השלכות קשות על זכויות אדם, למרות זאת נראה כי עובר לנתינתה לא נבחנו ונשקלו על ידי הרשות כלל השיקולים שהיה עליה לשקול. אי שקילת כלל השיקולים שהיו צריכים להישקל הופכת את ההחלטה לבלתי סבירה ועל כן דינה להיפסל.

49. אשר על כן, מתבקש בית הדין הנכבד להתערב בהחלטה הפסולה ולבטלה. כמו כן, מתבקש בית הדין לחייב את המשיבים בתשלום שכ"ט עו"ד והוצאות משפט.

ירושלים, 25 מאי 2020

בנימין אחסתרובה, עו"ד
ב"כ העוררים

(ת.ש. 104102)